

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. ZATURDAG den 11den JULY 1840. N. 28.

Omtrent het uitwyken der Hollandsche boeren aan de Kaap de Goede Hoop, leest men in het Kaapsche dagblad *de Verzamelaar*, de volgende byzonderheden, welke men aan den majoor Charters verschuldigd is :

By de aankomst van Z. Exc. sir G. Napier, aan de Kaap de Goede Hoop in 1838, over welke kolonie hy als gouverneur benoemd was, vond hy eene zeer groote misnoegdheid over het algemeen heerschende, eenen sterken partygeest in werking, en eene bepaalde meerderheid tegen de staatkundige maatregelen van het gouvernement in Europa, zoo verre als de Kaapsche zaken betreft.

Om de waarheid te ontdekken onder eene massa van uiteenloopende hoofdoorzaken, was geene gemakkelyke taak, en er scheen slechts één weg open, om er toe te geraken : al de districten in persoon te bezoeken, de plaatselyke magistraatschappen te onderzoeken, de klagten van de klagers zelve te ontvangen, den grond derzelve na te vorschen, en over den aard zelf te oordeelen, enz.

Ik geloof, dat de beweegredenen, welke de Hollandsche boeren hebben doen besluiten om te emigreren over de grenzen der kolonie, op de volgende wyze kunnen worden gerangschikt.

1. Afschaffing der slaverny, compensatiegeld, speciale regters.

2. Het inmeten van landereijen en bewyzen van eigendom.

3. Wegnemen van eigendom, gedurende den Kaffer-oorlog van 1835, door het koloniaal gouvernement, zonder geëvenredigde vergoeding.

4. Onveiligheid der grenzen.

Ik vond geen' twyfel, oordeelende naar hetgene onder myne kennis gekomen is, dat de voornaamste oorzaak van misnoegen toe te schryven is aan de afschaffing der slaverny.

Ik herinner my den Hollandschen boer, toen ik te voren in eenen minderen rang aan de Kaap was. Hy was een logge, zorgelooze, uitgegroeide, maar over het algemeen wel een gevoelig mensch, zyne vrouw, nog logger en onbekommerd, hield veel van den ganschen dag aan eene kleine tafel naby het venster te zitten, om theewater te schenken voor haren man en zyne vrienden. Al het huis-en boerenwerk werd door de slaven en Hottentotten verrigt, wier arbeid het huisgezin in staat stelde, zich te onderhouden en hunne levenswyze vol te houden. Bokken schieten, waar de boeren byzonder vaardig in zyn, en een rid te paard naar de marktplaats, nu en dan, waren de grootste zyner werkzaamheden, en de geschiedenis van een enkelen dag is die van zyn geheel bestaan.

De afschaffing der slaverny vernielde eensklaps dit tooneel van huiselyk vergenoegen. De overgang van een werkzaam leven tot een leven van rust, kan gemakkelyk worden nagegaan, maar dat van een leven van gemak en vadzigheid tot een gedwongen noodzakelykheid van arbeid en inspanning moet byna ondragelyk zyn.— De slaven bleven, wel is waar, onder den naam van Apprentices, maar toen kwamen zy onder de bescherming van speciale regters, by wie zy hunne bezwaren konden inbrengen : met een woord, alles was veranderd in dat eenmaal gelukkig huisgezin.

Vervolgens kwam de compensatie zelve; en hierin, men moet zulks belyden, is de boer slecht behandeld. Indien myne narigten juist zyn, en ik heb geene reden er aan te twyfelen, want ik heb dezelve op de plaats zelve ingewonnen, heeft eene waardering plaats gevonden, die veel lager was dan de destydsche marktwaarde der slaven, en de helft van die waarde werd hun nog maar toegekend. Indien het geld voor de uitbetaling nu nog maar onmiddelyk van Engeland hier gezonden ware, zou het misnoegen oneindig minder geweest zyn, maar dezelve was in Londen betaalbaar, zoodat de boer zich moest plaatsen in de magt en zich onderwerpen aan de tedere genade der kooplieden van de Kaapstad, die het compensatie geld tot zulk eenen verminderden staat bragten, dat hy geenen ossenwagen behoefde om hetzelve naar huis te voeren.

Een kort verhaal van het zeegevecht geleverd in den jare 1677, in de baai van Tabago, tusschen den Vice-Admiraal JEAN D'ESTREES *en den Nederlandschen Commandeur* BINCKES, *getrokken uit* de geschiedenis van het Nederlandsche zeewezen, door Mr. J. C. DE JONGE, Archivarus van het ryk.

"In den morgen van den 3 Maart geraakte het Fransche smaldeel in beweging tot uitvoering van dit ontwerp, en kwam met volle zeilen de baai inloopen. De vyandelyke Vice-Admiraal had aan de aanvoerders der landmagt bevel gegeven, op denzelfden dag de Nederlandsche sterkte aan te tasten, doch den aanval niet eerder te beginnen dan een uur nadat het gevecht met de schepen zou begonnen zyn, in de hoop en verwachting, dat die stryd eene gunstige afwending bewerken, schrik onder de bezetting veroorzaken, en de verovering der sterkte bevorderen zou. Dan, hetzy de Fransche krygsmagt zich door de te grooten yver op het hooren van het gebulder des geschuts liet wegslepen, hetzy het gegeven bevel niet goed begrepen was, HEROUARD en GRAND-FONTAINE tastten, byna gelyktydig met den intogt van het eskader, de Nederlandsche sterkte aan, "ons, gelyk BINCKES daarna schreef, " zeer furieus met stormgereedschap en menigte "van granaten bevechtende, loopende en "dryvende tot aan een van de punten der "schans, zonder op eenige andere plaatsen "te attaqueren, en trachtende aldaar te ondergraven en het punt te doen springen. "Maar telkens raakte zoo veel van hun "volk onder den voet, dat de vyanden na "drie furieuse aanvallen in verwarring retireerden, achterlatende al hun stormgereedschap en 170 of 180 dooden, die binnen musketschot van het fort lagen, en "aldaar door ons volk begraven zyn, benevens eenige gekwetsten, die niet in staat "waren te loopen, en door ons in de schans "werden gehaald." Hiermede mislukte te eenenmale de voornaamste bedoeling van den vyand. De wel genomen maatregelen van BINCKES en zyne dapperheid en die der bezetting, welke zich door drie kort na elkander herhaalde aanvallen niet liet vervaren, maar kloekmoedig den haar toevertrouwden post verdedigde, mogen als de eerste oorzaak der mislukking van dien aanslag aangemerkt worden ; maar hierby komen ook andere redenen Evenzeer als de Fransche aanvoerders eenen misslag begingen met de sterkte te vroeg aan te grypen, zoo maakten zy er zich aan eenen tweeden schuldig, door de sterkte, tegen den uitdrukkelyken last van den Graaf D'ESTREES, slechts op één punt, in plaats van op eenmaal te gelyk aan te vallen. Hierdoor kregen de Nederlanders de gelegenheid, hunne gansche magt op dat ééne punt te vereenigen, en waren zy in staat, de drie herhaalde stormen aldaar af te slaan. Daarby kwam nog, dat de vyand spoedig zyne beide aanvoerders verloor. DE HEROUARD werd met een' geweerkogel doodgeschoten, GRAND-FONTAINE zwaar gewond. Deze omstandigheid, het sneuvelen en kwetsen van al de 40 vyandelyke officieren, twee slechts uitgezonderd, en van vele aanzienlyke vrywilligers, gelyk mede het buiten gevecht stellen van ruim twee honderd soldaten, behalve de dooden, deed den moed aan de Franschen ontzinken en de Nederlanders zegevieren, die deze overwinning behaalden slechts ten koste van één officier (*), veertien dooden en zeven gekwetsten.

"Middelerwyl was het gevecht tusschen de scheepsmagten aangevangen en werd van beide zyden met de grootste hevigheid voortgezet.

"By het binnenloopen der baai verdeelde de vyandelyke magt zich in twee smaldeelen, waarvan het eene door den Graaf D'ESTREES in persoon, en het andere door den Schout-by-Nacht GABARET aangevoerd werd, zettende dit laatste koers op den linker- en het eerste op den regtervleugel en den middeltogt der Nederlanders. Reeds met het inzeilen werd de eenige brander, die by den vyand was, en welke GABARET voornemens was, tegen een der Nederlandsche schepen aan te voeren, zoodanig door de onzen getroffen, dat dezelve, niet langer kunnende bestuurd worden, tegen de klippen dreef en oogenblikkelyk in den grond stootte. De overige schepen volbragten, niettegenstaande het aanhoudend en ge-

(*) Deze was de luitenant CHAVONNES, commanderende eene compagnie, die zich by deze gelegenheid uitnemend van zynen pligt kweet.

weldig vuur der Nederlanders, den intogt gelukkiger. De Schout-by-nacht GABARET en de kapitein DE LEZINE bereikten met hunne schepen *l'Intrépide* van 50 en *le Marquis* van 48 stukken, het eerst den linkervleugel der onzen, en nu ontstond er een hevig schutgevaarte van weerszyde, waarby het genoemde schip, *le Marquis*, den Nederlandschen bodem *Leyden* enterde en zich van het bovenschip meester maakte. Doch kort daarop geraakte *le Marquis* in brand, van wien het vuur op de *Leyden* oversloeg, welke beide schepen eene prooi der vlammen werden, vindende de twee bevelhebbers en het meerendeel van hun volk in het vuur of in het water den dood. Eenigen tyd daarna geraakten achtervolgens in brand de Nederlandsche oorlogschepen *de gouden Star* en de *Middelburg* benevens het advysjagt *de Fortuin*, welke brandende schepen van hunne ankers geraakt, en magteloos door de baai heen en wederdryvende, ook het behoefteschip *de Monnik* ontstaken.

(*Het vervolg hierna.*)

Nota.—Het Fransche eskader was zamengesteld uit tien schepen van oorlog, als een, zynde het Admiraalschip: *le Glorieux*, van 72 stukken en 445 man, een van 62, een van 58, twee van 50, twee van 46 tot 48, drie van 36 tot 38 stukken, alle zeer goed gewapend en overvloedig bemand, één brander, twee snaauwen, één kits en galjoot, aan welker boord zich, behalve de zeelieden, negen compagnien krygsvolk bevonden, ten getale van 450 man, gelyk mede 400 gewapende planters van de naburige eilanden en een aantal jonge edellieden, die den togt vrywillig bywoonden; tellende het gansche smaldeel 4060 koppen, over hetwelk, onder den Graaf D'ESTREES, zeer dappere en kundige mannen het gebied voerden.

Het Nederlandsche smaldeel bestond uit de navolgende schepen, welke in eene linie of halve maan aldus gerangschikt waren. Aan het uiterste van den regtervleugel lag de fluit *de Zaaijer*, tot eenen brander toegerust; naast dezelve bevond zich het schip *Zeelandia* van 44 stukken, gevoerd door den kapitein PIETER CONSTANT; daarop volgde eenigzins achterwaarts, de Fransche veroverde prys *l'Alcion* van 24 stukken; hierna het schip *de Bescherming* van den Commandeur BINCKES, met 50 stukken; vervolgens, wederom eenigzins achterwaarts, het victualieschip, *de Hertog van York* van 26 stukken; onmiddellyk daarop, *het Huis te Kruyningen*, van 56 stukken, kapitein ROEMER VLACQ; daarna, doch ook achterwaarts, het victualieschip *de gouden Monnik* van 31 stukken; hiernaast het schip *Middelburg*, kapitein JAN SWART, van 36 stukken; vervolgens de schepen *de gouden Star* van 28, en *Popkensburg* van 24 stukken, gevoerd door de kapiteinen PIETER COOREMAN en PIETER STOLWYCK, en eindelyk het schip *het Wapen van Leyden* van 34 stukken, over hetwelk de commandeur GALTIE GALTJES het bevel voerde. Dit laatste schip was het uiterste van den linkervleugel. Meer achterwaarts lag het advysjagt *de Fortuin*, en nog nader by het strand twee ongewapende koopvaarders en het behoefteschip *Sphaera Mundi*, in twee van welke ruim twee honderd zieken, vrouwen, slaven en slavinnen met derzelver kinderen geborgen werden, omdat men dezelve in de schans niet velen kon, men voor het verloopen der laatste vreesde, en men ze in de genoemde bodems volkomen veilig achtte. Al deze gewapende schepen lagen voor anker, met de breede zyde naar den mond der baai gekeerd, en dus in zoodanig eene gesteldheid, dat men, by de overige bezwaren, welke het in- en uitloopen der baai opleverde, redelykerwys niet denken kon, dat de vyand het zou durven wagen, het eskader van de zeezyde aan te tasten, maar alles zou opzetten, om zich eerst meester van de schans en het ravelyn te maken, ten einde daarna het smaldeel van den land- en zeekant te benauwen, in te sluiten, misschien te gelyk aan te grypen of uit te hongeren en aldus tot de overgave te noodzaken.

In dezen geest werden dan ook de maatregelen door BINCKES, met overleg van den Krygsraad, voornamenlyk tot eene hardnekkige verdediging der schans genomen. Hy versterkte de bezetting met een aantal kloeke matrozen tot bediening van het geschut, waardoor echter de door sterfte als anderzins reeds zeer verzwakte equipages nog verminderd werden, zoodat de *Bescherming* van 50 stukken niet meer dan 153, het *Huis te Kruyningen* van 56 stukken niet meer dan 128, de *Zeelandia* van 44 stukken niet meer dan 118, en de overige schepen van 24 tot 36 stukken, slechts 25, 35, 52 tot 74 man telden; eene noodlottige omstandigheid, welke voornamelyk uit het groote gebrek aan volk, maar ook uit den aard der genomene maatregelen voortsproot, en die op de uitkomst van den stryd eenen onmiskenbaren invloed uitoefende, maar die tevens de dapperheid der Nederlandsche zeelieden nog meer doet uitkomen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 July 1840

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van het algemeen gebragt: dat het vroeger door hoogdezelve verleend binnenlandsche verlof aan den WelEd. Gestr. Heer Mr. H. W. DE QUARTEL, Procureur des Konings alhier, ter zake van ZynEd. ongesteldheid, geprolongeerd is tot nadere beschikking; zullende het evengemelde ambt van Procureur des Konings tot zoo lang blyven waargenomen worden door den Heer Mr. J. SCHOTBORGH Jz., Practiserend Advokaat voor de Regtbank dezer kolonie.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 July 1840.

BY deze wordt bekend gemaakt dat, by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 5 Mei dezer jaars No. 694/593, de Heer JAN HENDRIK CRISSON benoemd is tot Klerk van den 3 rang ter Koloniale Secretary dezes Eilands, welke betrekking hem, by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 17 January dezes jaars No. 20, is opgedragen geworden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 July 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 18 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De 1e. Commis, belast met de functien van Koloniale Secretaris,
H. KIKKERT.

☞ DE sluiting der geannonceerde Brieven-zak van de kolonie Suriname per de Nederlandsche Schoener JAN ERNST, is uitgesteld tot op Dingsdag, zynde den 14 dezer, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 10 July 1840.
De Commis, belast met de Post-direcite,
C. GORSIRA.

Publieke Inschryving.

ALS daartoe door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie geautoriseerd zynde, wordt by deze bekend gemaakt, dat by het bestuur benoodigd is eene hoeveelheid van ruim *vier duizend ellen lynwaad*, ten behoeve der lands slaven, zoo wel op dit als op het onderhoorig eiland Bonaire, met uitnoodiging aan elk een, die vermeent voor het geheel of een gedeelte goedsoortige stoffen daartoe te kunnen leveren, het zy wit of ongebleekt linnen of wel bonten en dergelyke meer, naar die leverancie te dingen, en zulks met overlegging van monsters, vermelding van pryzen en opgaaf van de hoeveelheid, die van elk artikel verkrygbaar moge zyn.

Die daartoe gading hebben kunnen zich met beslotene biljetten vervoegen ter Administratie van Financien, op Maandag, den 13 dezer, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 9 July 1840.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieken verkoop van verëdelde Rammen.

ALS daartoe door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie geautoriseerd zynde, zal de ondergeteekende op aanstaanden Maandag, den 13 dezer, des morgens te 9 ure, vóór het Waag gebouw publiek doen opveilen *elf verëdelde jonge Rammen.*

Curaçao den 9 July 1840.
De Administrateur van Financien.
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

DE onderstaande artikelen by het Bestuur dezer kolonie benoodigd zynde, te weten:

5000 Singels,
16000 Singels spykers,
50 yzeren Schoppen,
50 Sjappen No. 1,
50 do. „ 2, en
50 do. „ 3,

zoo worden de genen, die daarvan voorzien zyn en dezelven wenschen te leveren, by deze verzocht zich ter Administratie van Financien by beslotene biljetten van inschryving en met overlegging der monsters, te vervoegen op Maandag, den 13 dezer, des morgens uiterlyk te 11 ure.

Curaçao den 10 July 1840.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JULY 1840.

E. K. Maandag den 6 te 9 u. 27 m. 's morgens.
V. M. Dingsdag den 14 te 0 u. 53 m. 's namiddags.
L. K. Dingsdag den 21 te 11 u. 59 m. 's nachts.
N. M. Dingsdag den 28 te 4 u. 52 m. 's avonds.

Nalezing van Europische berigten tot den 16 Mei jl.

In Spanje wordt de oorlog ter dood voortgezet. Na het gevecht van Solsona namen de Cristinos een versterkt gebouw, waarin 400 Carlisten waren. Deze kregen geen kwartier, om dat te voren eene kompagnie Cristinos, die door de Carlisten gevangen waren gemaakt, insgelyks geen kwartier hadden gekregen.

De opstand in de baskische provintien was op onderscheidene punten uitgebroken, doch dezelve bleef beperkt tot carlistische officieren, die na de ontbinding van hun leger naar hunne haardsteden waren terug gekeerd; tot militairen, die door den langdurigen oorlog de bezigheden van den landbouw ontwend waren; en tot monnikken en adelyken, die by eene constitutionele regering in hunne voorregten gekort zyn; doch zy kregen geen byval van de landlieden, die geen lust hadden om de geleverde veldslagen nog eens overtevechten en de doorgestane ellenden nog eens te lyden, en die thans gelegenheid hebben gehad om eene vergelyking te maken tusschen den staat van oorlog en dien van vrede.

De Generaal Espartero staat zoo hoog by de koningin aangeschreven, dat zy hem de keus heeft gelaten om den minister van oorlog zelve te benoemen. Zyn antwoord was, dat hy niet in dat koninklyke voorregt wilde treden. Gelukkig voor Spanje, dat er toch eindelyk iemand gezag heeft verkregen, daar het gebrek aan gezag aanleiding heeft gegeven tot aanhoudende insubordinatie in het leger.

Generaal Espartero heeft in Arragon hetzelfde plan van krygsverrigtingen gevolgd, dat hem in Biscaye de overwinning heeft verzekerd, namelyk om by het indringen in eene gebergte streek, waar de bevolking hem vyandig is, eenig belangryk punt te versterken, dat hem tot wapenplaats kan dienen: dit punt was Aguaviva. Hierna werden de forteressen, op hoogten gelegen en welke hem in den rug konden bestoken, achtereenvolgens belegerd, en naarmate dezelven overgingen, werd de lyn der krygsverrigtingen voorwaarts gebragt. Het hoofdleger korps, hierna van Aguaviva uitgaande, nam bezit van Monroyo en Beceite en sneed hierdoor het grondgebied, dat door Cabrera versterkt was, in twee deelen, namelyk: hetzelve scheidde het gebergte van Morella van de vlakte van den beneden Ebro. De krygsmagt van Cabrera werd hierdoor ook in twee deelen gesplitst en derzelver onderlinge medewerking belemmerd. Door het nemen van Mora aan de Ebro zyn de Cristinos meester geworden van de brug over die rivier, en de gemeenschap van Cabrera met de Carlisten van Catalonien is afgesneden.

Cabrera ziek zynde, is uit Mora gevlugt, en is het laatst gezien geworden in eene plaats naby den zeeoever. Men denkt, dat hy gelegenheid zoekt naar Sardinien te ontkomen. Zyne krygsmagt ontbindt zich aan alle kanten. Het getal der carlistische deserteurs neemt dagelyks toe.— Een nieuwe opstand in de baskische provintien, welke voor hem eene afwending kan maken, zal niet ligt plaats hebben, sedert dat Thiers de meeste carlistische opperhoofden, welke deel in het nieuwe complot hadden, in het citadel van Ryssel heeft doen opsluiten. Het is hem niet alleen gelukt om hunne correspondentie in beslag te nemen, maar ook eene aanmerkelyke som gelds, die door het heilige verbond heimelyk was geremitteerd geworden.

De fransche dagbladen, die de party van Thiers zyn toegedaan, verheffen dezen staatsman zeer hoog wegens het gelukkige denkbeeld, dat hy heeft opgevat om het lyk van Napoleon aan Engeland terug te vragen, daar noch Soult, de oude krygsmakker van Napoleon, noch eenig ander minister ooit op dat denkbeeld was gekomen. De dagbladen zyner tegenparty merken hierop aan, dat Molé en andere ministers hierop wel gedacht hebben, maar tevens de gevolgen hiervan hebben berekend, onder dewelke de voornaamste is: dat het volk zal eischen de herroeping van het besluit, hetwelk de familie van Napoleon ten eeuwige dage uit het grondgebied van Frankryk verbandt. Het zoude onredelyk wezen dat, terwyl de Franschen van alle kanten naar Parys stroomen om de laatste hulde aan het stoffelyke overblyfsel van dien held toebrengen, zyne broeders en hunne zonen hiervan zouden zyn uitgesloten.

Men berekent, dat de aankomst van het lyk van Napoleon te Parys in October aanstaande zal plaats hebben. De toevloed van vreemdelingen moet naar alle gedachten zeer groot wezen. De logementhouders zyn reeds begonnen toebereidselen tot derzelver ontvangst te maken. Oorspronkelyk had men het plan om het lyk te plaatsen onder de zuil van het plein van Vendome, doch van hetzelve is men afgegaan. Dit plein, waar een onafgebroken gewoel heerscht, is geene geschikte plaats tot wysgerige overdenkingen. Hy kon begraven worden te St. Denis, de begraafplaats der koningen, doch Napoleon was grooter dan de fransche koningen, die hun leven in gemak en weelde hebben doorgebragt. Het hôtel der invalliden is de geschikste plaats, vooral om dat het overschot van het groote leger, die de onderscheidene veldtogten met hem gedaan hebben, zich aldaar bevindt.

De vrienden van Napoleon, welke hem op St. Helena zyn bygebleven, als Bertrand, Gourgaud en Las Casas, zullen zich aan boord van het fregat, dat zyn lyk zal overvoeren, inschepen.

Het lydt geen twyfel of de afvordering van het lyk van Napoleon is een der voorwaarden geweest, onder dewelke Thiers het ministerie heeft aanvaard, en wy zien dan tevens in, waarom de koning zoo lang heeft gedraald, alvorens hy de voorwaarden van Thiers inwilligde; doch sedert deze inwilliging is de koning meer volksgemeenzaam of populair geworden, dan hy ooit te voren was; by het verschynen op het balkon van de Tuillerien is hy thans met geestdrift toegejuicht geworden, en men denkt, dat hy op dit tydstip over de straten van Parys zou kunnen wandelen zonder een andere Fiechi of Alibeau te vreezen te hebben. De koning heeft thans ook voor de eerste maal eene deputatie van de geestelykheid kunnen ontvangen, hetgeen hy te voren niet heeft durven doen, ten einde niet den naam te krygen van met de geestelykheid te heulen, zoo als de vorige koningen deden. Deze koning zoekt de volksliefde op allerlei wyzen te winnen. De bulletins maken grooten ophef van de dapperheid zyner beide zonen in den oorlog tegen de Arabieren. De hertog van Aumale had aan het hoofd der kavallerie een aanval op de Arabieren gedaan en hen op de vlugt gedreven en verstrooid. De bedaarde lezer ziet echter wel in, dat het geene groote zwarigheid is om eene troep Arabieren te paard te verstrooijen, doch grooter zwarigheid is het om hen het stroopen te beletten; zoo is het hun onlangs gelukt om de gansche massa slagtvee van het fransche leger weg te voeren.

Het aandenken aan Napoleon is by de fransche natie levendig gehouden geworden, doordien zyne daden eene onuitputbare stof opleveren voor de dicht- en schilderkunst. Zyne veldtogten maken het roemrykste gedeelte uit van de geschiedenis van Frankryk en de museums zoo wel als de huizen van byzondere personen, pryken met schilderstukken, welke zyne krygsbedryven voorstellen; en de tooneelstukken, welke op gebeurtenissen van zyn leven betrekking hebben, zyn immer met geestdrift toegejuicht geworden.

Indien de plegtigheden by de inwyding van Napoleons graftombe met order afloopen, dan wordt de regering van Louis Philippe en het ministerie van Thiers op een vasten grondslag bevestigd. De koning heeft staatkundig gehandeld door de eervolle taak van het overbrengen van het lyk van Napoleon aan zynen zoon optedragen.

In de havens der Vereenigde Staten van Amerika worden er toebereidselen gemaakt voor buitengewone stoomboten om passagiers naar Frankryk overtebrengen ten einde de plegtigheden der inwyding van Napoleons graftombe bytewonen.

Het fransche leger in Algeria groot 20,000 man, heeft deszelfs marsch aanvaard; het doel van dezen togt is de overmeestering der steden Medea en Melianah, deze zyn plaatsen van groot aanbelang; zy zyn stapelplaatsen voor den binnenlandschen handel, en zyn op eene bergvlakte van de Atlas gelegen en beheerschen derhalve de beide zyde van dit gebergte. Zoo het den Franschen gelukt dezelven te veroveren, dan zal de expeditie zich naar de provintie Oran wenden.

Het engelsche ministerie van Frankryk niet kunnende verkrygen het verlof om tegen den Pacha van Egypte gewelddadige middelen te gebruiken, heeft den weg der chicanes ingeslagen, namelyk: om den Pacha zoo lang te tergen en te kwellen, tot dat hy eenige stappen doet, welke Engeland tot voorwendsel van eene oorlogsverklaring kunnen strekken. Met dat oogmerk hebben de Engelsche oorlogschepen twee vaartuigen genomen, welke met rekruten voor den Pacha van Albanien kwamen, en dezelven te Malta opgebragt; vervolgens heeft de engelsche Consul generaal te Alexandrie paspoorten gegeven aan de matroozen van de turksche vloot om naar Constantinopolen terug te keeren. Eenige dezer matroozen zyn opgeligt en gestraft geworden. Dit heeft de Consul aangemerkt als eene belediging Engeland zelve aangedaan, en hy eischt daarvoor voldoening. Als de Pacha een Consul generaal te Londen heeft, zal deze dan insgelyks paspoorten kunnen afgeven aan de matroozen der engelsche vloot, die naar buitenlands willen vertrekken? De staatkunde is en blyft een mengsel van onregt en geweld; ongelukkig is de zwakke mogendheid, die met eene sterkere in moeijelyke betrekkingen geraakt.

De berigten uit Oost-Indiën gingen voort te melden, dat de groote expeditie tegen China met yver gereed werd gemaakt; zoo dezelve in het begin van Mei van Calcutta is vertrokken, dan moet dezelve den 7 Mei te Singapore zyn aangekomen.

Sedert de hertog van Wellington in eene redevoering in het Parlement het uitrusten dezer expeditie doelmatig heeft bevonden, hebben ook de Tories dagbladen dezelve als noodzakelyk aangeprezen.

Er is onlangs in Londen een moord gepleegd geworden, die veel opzien heeft gebaard. Lord William Russel, oom van Lord John Russel, de Secretaris van Staat, is des nachts in zyn bed vermoord geworden. Men heeft hem den strot afgesneden. Zyne huishouding bestond uit twee dienstmeiden en een lyfknecht, en daar er vermoeden op dezen laatste was, is hy in hechtenis genomen, doch weder ontslagen geworden. De moord heeft waarschynelyk plaats gehad met oogmerk om het zilverwerk, hetwelk zeer aanzienelyk is, te rooven; doch het schynt, dat de dief door eenig gerucht bevreesd is geworden; want men vond het zilverwerk over den grond verstrooid.

De engelsche Couranten maken by deze gelegenheid de opmerking, dat deze de vyfde geruchtmakende moord is, welke in de twee laatste jaren te Londen is gepleegd, zonder ontdekt te worden. Men schryft zulks toe aan de overgroote bevolking van Londen, welke thans byna twee millioenen zielen beloopt, en welke groote menschenmassa de ontdekking van diefstal en moord bezwaarlyk maakt; zoo dat de ingezetenen thans weder even als in oude tyden genoodzaakt zullen zyn voor hunne persoonlyke veiligheid te waken, door hunne slaapkamer met sabels en pistolen te voorzien.

De haven in Nieuw Zeeland, waar de eerste engelsche kolonie wordt opgerigt, is de schoonste des lands en wel gelegen als middelpunt van den handel; dezelve heeft den naam verkregen van den held van Waterloo; en daar dezelve ongetwyfeld de hoofdstad des lands moet worden, zal de hoofdstad van Nieuw Zeeland den naam dragen van Wellington.

Het is eene bekende daadzaak, dat in 1830 by het uitbreken der omwenteling in Belgien een groot aantal ambtenaren den Koning der Nederlanden getrouw is gebleven, en naar Holland zyn uitgeweken.— Deze lieden strekken thans tot zwaren last aan het nederlandsche gouvernement; dien ten gevolge is de hollandsche Ambassadeur te Brussel met het belgische ministerie in onderhandeling getreden om deze lieden in hun geboorte land weder in hunne vorige betrekkingen te plaatsen. Indien Belgien deze inwilliging doet, staat Nederland hetzelve weder in andere opzigten ten dienste.

Onder de moeijelyke opvisschingen, welke thans plaats hebben door middel van de kuikerslokken, is die van vier koperen stukken van het fregat de Republikein, hetwelke in 1794 op de fransche kust is gezonken. De plaats waar zulks plaats heeft, is buitengewoon diep en de stroom loopt er zeer sterk.

Een fransche Fymelaar.

Sedert een groot jaar komen bedriegeryen en misleidingen, op godsdienstige vertooningen gegrond, hoe langer hoe meer tot ontwikkeling. De aanstekende ziekte van kerkelyke afscheiding en sektenmakery schynt uit Engeland, Duitschland en Zwitserland ook in Frankryk te willen doordringen; eene zedelyke cholera, welker verwoestingen niet minder verderfelyk en aanstekend zyn, dan die van den physiken braakloop, die geheele plaatsen en streken met wanorde, onrust en mistroostigheid vervult.

Reeds zyn er eenige der geestelyke jagtmakers op de bekrompenheid des volks voor de regtbank verschenen, om van hun doen rekenschap te geven. Een derzelve, die het meeste opzien wekt, schoon hy niet tot de sluwste behoort, zekere *Jean Baptiste Lafosse*, verigtte nog voor weinig tyds priesterlyke werkzaamheden in de kerk te St. Pair, bewierookte en liet zich bewierooken, vulde zoo veel mogelyk zyne beurs, en was zeer in zyn noppen met den toestand, dien hy zich zelven geimproviseerd had.

Voorheen bouwknecht, naderhand koster geweest zynde, had hy juist geene zeer uitstekende opvoeding genoten. Desniettemin gelukte het hem, een niet gering getal vrome zielen te bedotten, en hen met allerlei schoone voorstellingen te paaijen, zoo dat hy van hen meer of min aanzienlyke sommengelds verkreeg. Slechts een derzelve beklaagde zich deswege by het geregt en *Lafosse* werd tot een half jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Toen hy weder op vrye voeten gesteld was, werkte hy eerst eene poos als knecht by eenen wever, en kwam later als oppasser in dienst by eene Engelsche familie in Avranches. Hier kwam hy op de gedachten, eene nieuwe sekte of gemeente te stichten, zich zelven tot het hoofd daarvan te maken, voor armen, zieken en noodlydende stervenden liefdegiften in te zamelen, en op deze wyze voor zyne toekomst te zorgen.

Bovenal moest hy zich echter krediet verschaffen. Het was niet genoeg, zich een vroom voorkomen te geven, aandachtig de oogen op te slaan, nadenkend het hoofd te laten hangen, de handen te vouwen, of zelfs de armen te kruisen, om by de kwezels van beide kunnen ingang te bekomen; hy moest ook lieden van eenigen invloed in zyn belang weten te krygen, om in hen steun te vinden.

Tot dat einde liet *Lafosse* zich van den Abbé *Morand*, Vicaris-Generaal van het kerspel Nancy, de statuten ter herstelling van de orde der barvoeters, gelyk mede zyne benoeming tot opperhoofd derzelve toezenden, dat is, hy vervaardigde deze geschriften zelf. Hy verspreidde nu onder de hand, dat hy in last had, leden voor de vernieuwde orde aan te nemen, en bydragen voor dezelve in te zamelen.

De eerste, dien hy op deze wyze en door zulke middelen brandschatte, was de wever, by welken hy eenigen tyd gearbeid had. By dezen wist hy zich, byna eene maand lang, voor niet kost en inwoning te verschaffen. Hierop begaf hy zich naar den Pastoor van St. Pair, die hoog bejaard, en zonder argwaan, hem minzaam opnam, aan zyne woorden geloof sloeg, en hem verlof gaf, om kerkelyke verrigtingen uit te oefenen.

Hoe vry en onbeschroomd hy daarby ook te werk ging, bespeurde de waardige geestelyke weldra, dat het zynen gast aan priesterlyke houding en oefening ontbrak, en dat hy, by voorbeeld, niet wist, hoe hy zich by het zegenen van den kelk te gedragen had. *Lafosse* begreep, dat hy schielyk zyne biezen moest pakken, indien hy niet reeds by het begin van zyne loopbaan zich ontmaskerd wilde zien.

Hy begaf zich naar Granville, waar hy eenige lakenkoopers en winkeliers bedroog, welken hy diets maakte, dat hy aanzienlyke inkoopen voor de nieuwe barvoetersorde moest doen. Eenen oude kleerenkooper troggelde hy een geheel zwart pak te borg af. By andere personen vergenoegde hy zich met een maal eten of een nachtverblyf, of eenig geld, dat hy van hen leende.

In sommige huizen, waar hy ingekeerd geweest was, bemerkte men, dat er klinkend geld, of linnengoed, of boeken enz. zoek geraakt waren. Maar men aarzelde langen tyd, den vroomen man te verdenken, die zoo aandachtig de oogen verdraaide, en met zoo veel zalving over stichtelyke onderwerpen wist te spreken.

Op Witten Donderdag begaf hy zich in de sakristie, kleedde zich hier in priesterlyk gewaad, mengde zich onder de overige geestelyken, en was hun by de godsdienst behulpzaam. Hy gaf zich evenwel vruchtelooze moeite; want geen van zyne aanslagen op de geldbeurs van den Pastoor van Granville gelukte hem, en hy moest onverrigter zake aftrekken. In Longueville, by Coutances, predikte hy, en deed eene kollekte, die juist niet ruim uitviel.

Sedert was hy verscheidene maanden lang als ware het verdwenen. Eerst in Cherbourg, waar hy zich onder de bescherming van den pastoor begeven had, trad hy weder in het openbaar op. De vrome bydragen, welke hy voornamelyk by de bejaarde vrouwen en aan het mysticisme toegedane personen zocht te verwerven, maakten de opmerkzaamheid der policie gaande. Zy deed onderzoek naar zynen stand, en wilde weten, met welk regt hy zich den titel van Prior der navolgers van den Heiligen Franciscus van Assisi aangematigd had.

De ontknoping van het kleine bedriegertooneelspel is thans gemakkelyk te raden. De correctionele regtbank vorderde hare prooi. *Lafosse* verwisselde zyn zacht vederbed in de pastory met de harde stroomatras in den kerker. Hier liet men hem vooreerst zes weken, namelyk zoo lang als het onderzoek duurde, aan zyne bepeinsingen over, waarna hy zich over zyn gedrag in het openbaar te verklaren had.

De rol, die hy voor de balie speelde, was juist niet zeer schitterend. Zyne houding en manieren verrieden een onbeschaafd, gemeen mensch, die noch verbazing noch medelyden gaande maken kon, en by wiens beschouwing en verhoor men zich alleen moest verwonderen, hoe het mogelyk geweest is, dat zoo vele menschen zich door zulk een' botmuil hadden kunnen laten misleiden en bedriegen.

Hy werd tot vyf jaren gevangenis en tot het betalen van al de kosten verwezen.

ZOO VRYDE MEN IN HET JAAR 1056.

(Volgens oude Kronyken.)

Robert *de duivel*, hertog van Normandië (1027—1035) had zyne gemalin, de zuster van Canut *den grooten*, verstooten, en by Harlotta, de dochter eens bontwerkers, eenen zoon, Willem, verwekt. Willem, met den bynaam *de bastaard*, volgende zynen vader op in het hertogdom, toen deze op eene bedevaart naar het beloofde land in 1035 te Nicea overleden was, en wist zich in den beginne door Hendrik I, Koning van Frankryk, ondersteund, tegen de eischen der bloedverwanten van zynen vader staande te houden. Groot was zyne dapperheid, koen en wild zyn gansche wezen; even als al zyne vassallen, sidderde zelfs Frankryks magt voor den geweldenaar en hoe vele vyanden hy ook had, hy hield zich altyd als overwinnaar staande.

Toen hy zeven en twintig jaar oud was, kwam de hertog op het denkbeeld, om zich eene vrouw te kiezen, en daar hy had vernomen, dat Mathilda, de dochter van graaf Boudewyn V, *den vroome*, van Vlaanderen, zeer verstandig, schoon en welgemaakt was, trok hy naar Boulogne om haar van Boudewyn tot vrouw te vragen. "Uw verzoek is my zeer aangenaam," gaf de graaf hem ten antwoord, "en daar ik vele "landen en rykdommen bezit, zoo kunt "gy van dezelve verkrygen zoo veel gy "verlangt, maar weet dat hare moeder haar "boven alles bemint;—wanneer zy u de "dochter belooft, willig ik gaarne in."

De moeder gaf hare toestemming, maar Mathilda verzette zich tegen den voorslag en zeide: "Liever wil ik den sluijer aannemen, dan de echtgenoot eens bastaards worden." "Uw wil geschiede," hernam de graaf, zond boden naar den hertog, en zocht zich, zoo beleefd slechts mogelyk was, wegens het weigerend antwoord te verontschuldigen.

Toen hertog Willem, *de bastaard*, echter vernam, met welke bewoordingen Mathilda zyne hand afgeslagen had, schuimde hy van woede. Oogenblikkelyk deed hy paarden tot de reis gereed maken, en reed met een sterk geleide naar Ryssel, waar Mathilda zich alleen met hare moeder bevond; want de graaf, haar vader, hield juist regtdag. Aan de poort der stad steeg de hertog af en gebood zynen dienaars hem hier te wachten.

Snel spoedde hy zich naar het gravelyk slot en drong, zonder eenige verhindering tot in de binnenkameren der gravin door. Hy vond Mathilda by hare moeder; zonder een woord te spreken greep hy haar by hare ryke haarvlechten, sleurde ze tegen den grond, mishandelde haar met vuistslagen, en had haar byna met zyne breede, met slyk bemorste laarzen gedood. In de stad had men nog niet vernomen, wat in het slot voorgevallen was, toen de hertog hare muren reeds verre achter zich had.— Bovenmate was graaf Boudewyn over Willems haddelwyze gebelgd, maar op den raad van zyne vrienden en vele verstandige mannen, zoo als eene oude kronyk zegt, verzoende hy zich weder met den hertog en vergaf hem genadig. Toen hertog Willem eenigen tyd naderhand zyn aanzoek herhaalde, vond hy Matilda geheel veranderd. Zy verzekerde hem, dat zyne koene daad haar het grootste denkbeeld van zynen moed had ingeboezemd, en dat zy hem enkel daarom hare hand gaf.

Willem verkreeg, toen hy Engeland met geweld van wapenen ten onder gebragt had, den bynaam: *de veroveraar*, en liet zyne magt en zyn aanzien aan zyne vier zonen na, welke zyne gemalin Mathilda hem geschonken had.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.